

גבעת-חיים

256

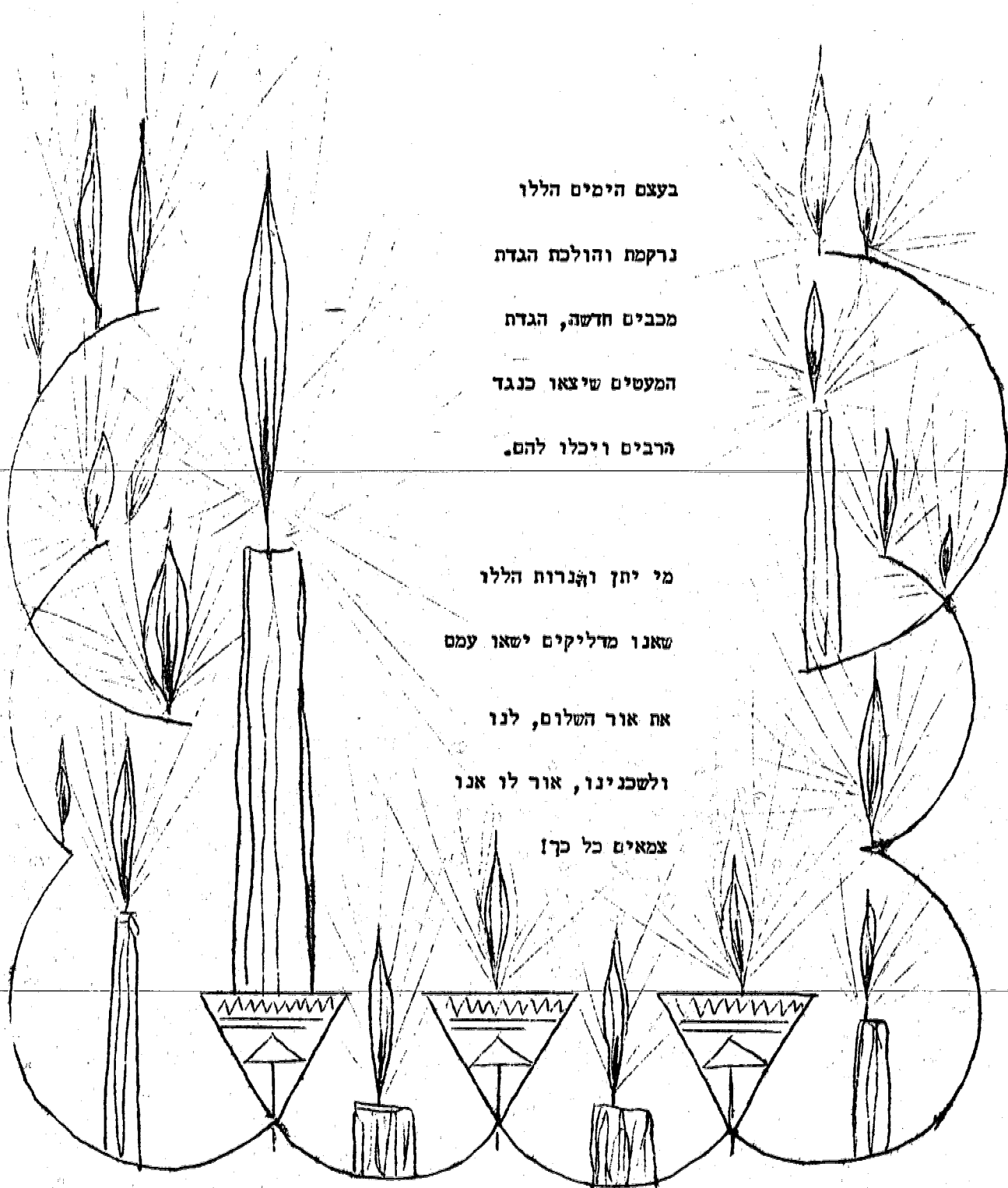
עלון כנימי

הקיבוץ המאוחד

עלון מס. 1024

כ"ו כסלו תשל"ד

21 בדצמבר 1973 חנוכה

בעצם הימים הללו
נרקמת והולכת הגדה
מכבים חדשה, הגדה
המעטים שיצאו כנגד
הרבים ויכלו להם.

מי יחז וְהַנְרוֹת הַלְלוּ
שאנו מדליקים ישאו עמם
את אור השלום, לנו
ולשכנינו, אור לו אנו
צמאים כל כך!

נ ו ע ם א ג מ י

נולד כ"ז תשרי תש"ח 11/10/1947

נפל י' כסלו תשל"ד 5/12/1973

נועם היה הצעיר בילדינו. עוד בהיותו ילד קטן החבלט בעירנותו ובמרצו הסוער, שליווה אוחו גם בהיותו חלמיד בית הספר. נמשך לכול ענפי הספורט כבר מגיל צעיר. בגיל הנעורים התמסר במיוחד לענף כדור הסל והיה שייך לנבחרת המקומית. אהב ספר והיה מרבה לקרוא. אהב לטייל ברחבי הארץ והכיר היטב את איזוריה השונים.

עם גירוסו הלצה"ל הלך לסיירת השירון. בהיותו בקורס מפקדי היתות, פרצה מלחמת ששת הימים אשר בה לחם בחזית הדרום שבסיומה הגיע עד לתעלה. אחרי מלחמת ששת הימים הלך לקורס קצינים שהסתיים בפברואר 1969. השתתף במלחמת ההתשה זמן ממתקן.

עם שחרורו מצה"ל נכנס לעבוד ברפת שבה עבד עד לפני התגייסותו לצבא. מילא תפקיד סדרן עבודה שבסיומו הלך לעבוד בכותנה. היה פעיל בוועדת הקשר למגוייסיים, השתתף בחוג הדרמאטי הודות ליכולתו ולכשרונו. היה מבורך בחוש הומור רב והופעותיו נתקבלו בהנאה על ידי הציבור. ידע לקשר קשרים חבריים עמוקים עם כול שכבות הגיל שבחברתנו.

עמד להקים משפחה עם חברתו שהקשרים ביניהם נרקמו עוד בבית הספר ושנמשכו ביניהם כול הזמן.

יצחק

ראיון השבוע

עם ישראל גלר

(המשך מיומן קודם)

שאלה: מה לדעתך גבול הוויתורים בשטחים?

תשובה: אין אני סבור שכול אדם בישראל צריך לצייר את המפה הרצויה לו. זאת היתה חייבת, לדעתי, לעשות ממשלת ישראל תיכף לאחר מלחמת ששת הימים ולא "להחליט שאין צורך להחליט". יגאל אלון היה היחידי והראשון בממשלה ובארץ אשר, שבועות מספר לאחר ששת הימים, הכין מפה ותוכנית שלום. תוכנית זו נגנזה. איני יודע, אומנם, ואיש יצאו יכול להוכיח שלפי מפה זו ותוכנית זו היהיו הערבים מסכימים לשלום עימנו. אולם גם את ההיפך אי אפשר להוכיח. ייתכן שדווקא בימים ההם הסמוכים לניצחוננו הגדול, היתה עשויה תוכניתו של יגאל אלון לשמש בסיס למשא ומתן חיובי על שלום. אך יעובדה היא, שכאשר תוכנית זו ניתפרסמה מאוחר יותר, היו לה הדים מדיניים חיוביים בעולם. ולגופה של השאלה: כול התוכניות שהיו עד עכשיו היו פרוקציה של פשרות מ"מלחמת היהודים" בינם לבין עצמם. זה היה כעין משחק שח-מט עם עצמנו. היו קיימים לחצים של גוף אשר נקט בקור של "אף-שעל", היתה תוכנית של תורה בכחב ותורה בע"פ, היה מסמך גלילי ועתה, תחת לחץ המאוחדהמאודעות של החודשים האחרונים, אנו י: עומדים במיפלגה שלנו עם 14 הסעיפים. ואין אני סבור שגם בסעיפים הללו מיצינו את הניסוחים הסופיים. במיפגש אשר התקיים בוועידת ג'נבה ישמדו הסעיפים הללו במיבחן משחק השח-מט עם הצד השני. לדעתי, אם יהיו נראים סיכויים כלשהם לשלום סביר עם הערבים לפי ג' שחם ונכוונתם - לא יישארו גם סעיפים אלה נוקשים וסופיים ויתפשו גם עליהם. אולם, באם תימשך הנוקשות הערבית, כפי שהיא מבוטאת פומבית בימים אלה - לא יועילו גם הסעיפים הנ"ל ולא ההתפשרות לגביהם.

דבר אחד הוברר כהוצאה מהמילחמה הזאת, שכל העמדות והדעות הפוליטיות אשר גובשו וסוכמו בינינו לבין עצמנו - נתערערו. במסגרת מפלגת העבודה היו קיימות דעות שונות מלכתחילה, אולם במדיניות המעשית היה קיים קונסנזוס מסויים אשר בשביל רבים, שלא השלימו עמו היה בבחינת קונסנזוס מאולץ. עתה עם היווצרות תנאים חדשים, או יותר נכון עם התגלוחם, כביכול, של מצבים חדשים, נתערערו הדעות המסוכמות גם ברוחב, לאמור: בין המפלגות לבין עצמן ובתוך המפלגות עצמן פנימה. והיה, באם יתגלו סיכויי ממש לשלום, הילוקי הדיעות אף יעמיקו. ובאם תחמיד הנוקשות הערבית ללא מוצא - יתלכדו בהיכרח מחדש לדיעה משתפת. אולם, אם נרשה לעצמנו להיות אופטימיים ונניח שבוועידת ג'נבה יושג הסכם שלום בין הצדדים היריבים - צדין לזכור שהשלום לא "יפרוץ" על סמך הסכם החום בלבד. השלום, כתנאים המורכבים מאוד בסיכסוך בינינו לבין הערבים, יושג רק בתהליך ממושך. ועל כן, באם יושג ההסדר, הוא יצטרך להתבסס קודם כול על גבולות מוכרים ומוסכמים, גם על גבולות ביטחון, אם ברשתנו לתמיד ואם לתקופת מעבר של שנים, גם על איזורים מפורזים, בהם ייחזו כוחות בינלאומיים, וגם ע"י ערבויות מדיניות בינלאומיות. לאמור, באם לא נשיג גבולות בטוחים קבועים כדצוננו, ניצטרך לה סכים לפאליאטיבים כנ"ל לתקופה כולשהי שבה יופעלו גורמים חיוביים לשיחוף פעולה אשר יאיצו התהליך למצב שלום של ממש.

שאלה:

אחרי שאינך מוכן לצייר מפה, נשארת השאלה, מה יהיה על ירושלים הערבית?

תשובה:

בעיית ירושלים רגישה ומרכבת ביותר. ההתייחסות אליה מצדנו היהודים הינה גם היסטורית - לאומית, גם דתית מיססית ורגשית ביותר. ברם, ירושלים הינה גם בעיה מדינית ממדרגה ראשונה ולא לגבינו בלבד. בירושלים מצטלבים אינטרסים, אמנות ורגשות גם של בני הדתות המוסלמית והנוצרית וגם הנוחד אינטרס מדיני של הערבים.

אומנם, קשה לזון בבעיית ירושלים מחמת היותה טעונה מחת רגשות רב. והרי מאז שיחרורה במלחמת ששת הימים מקובל על הכול, כי ירושלים השלמה והמאוחדת כבירת ישראל תישאר בשליטתנו הבלעדית תוך נכונות להעמיק שלטון אוטונומי על המקומות הקדושים לרשויות של בני הדתות המוסלמית והנוצרית. אולם, הואיל ואני סבור, שהשלום בינינו לבין הערבים יושג - אם יושג - על יסוד וויתורים מצדנו - וויתורים אשר יהיו כואבים לנו מאוד - ופשרה בענין ירושלים יתכן ותהיה פתח לפתרון בעיות אחרות - אעז ואביא דעתי בבעייה זו.

ראשית, צריכים אנו להימנע ככל האפשר, מלהפוך את ירושלים כסלע מחלוקת בין-דתית. הסיכסוך הלאומי בינינו לבין הערבים מורכב ומסובך בלאור הכי ומבחינתנו, לפחות, חובה היא לנטרל סיכסוך זה מאלמנטים בעלי אופי דתי. לאחר שהחזרנו לעצמנו את האתר המקודש ביותר בעיני היהודים - את הכותל המערבי - בא לדעתי, על ספקנו האינטרס הדתי שלנו ואילו המקומות הקדושים של הנוצרים ובמיוחד של המוסלמים מוטב, שיהיו בשלטונם הבלעדי של אלה ואנו נחיה פטורים מהאחריות עליהם. (ועדיין זוכרים אנו את החרדה שאחזה בנו בעת נסיונו של מטורף להציח את מסגד אל-אקצה).

אולם בזאת לא פחדנו הרבה. סבורני, שאין אפשרות להתעלם גם ממאחז מדיני של הערבים בירושלים ולו אף בזכות 70.000 תושביה ואופיו הבין-ערבי של יישוב זה. מותר על כן להרהר בתוכנית אשר מבטיחה את השליטה הבטחונית המלאה שלנו על ירושלים כולה (כי בלעדי כך לא יובטח בה השלום) והעיר העברית כולה, כולל הכותל המערבי, השכונה העברית בעיר העתיקה וכול אשר נבנה על ידינו מצפון ומדרום מאז שיחרורה של ירושלים - כול אלה כשטח גיאוגרפי רצוף בשילטוננו המדיני כבירת ישראל ואילו שטח מסויים של ירושלים המאוכלס ערבים יהיה קיים כמובלעת מפורזת שבשלטון מדיני ערבי. וודאי שהעיר כולה על שני חלקיה תהיה פתוחה לכל. פשרה זו, כאם תהיה מוסכמת בין היהודים והערבים, עשויה לדחות ואף לבטל את התוכנית של בינאום ירושלים, אשר עדיין מדחפת באוויר של העולם הנוצרי.

שאלה: מה לדעתך הפיתרון לבעיית הפלשתינאים?

תשובה: לדעתי אין מקום למדינה שלישית בין המדבר והים" ואין דעה זו קשורה בהכרח או באי הכרה ב"זהות פלשתינאית". אין זהותם של הפלשתינאים כעם מותנית בהכרתנו בה או בשלילתנו אותה. בעיה זו אינה אקדמאית אלא מדינית בעיקרה והכרה בהקמת "מדינות" נוספת בינינו לבין ירדן אין בה כדי לפתור את הבעיה, לא מבחינתה הלאומית ולא מבחינתה המדינית. בהקמת מדינה כזאת יונח היסוד לגורמי לחץ מצד הפלשתינאים לשני כיוונים: גם לחיסולה של מדינת ישראל וגם לכיבושה המדיני של ממלכת ירדן. באשר את הזהות המדינית שלהם, דואים הפלשתינאים בתחום הגיאוגרפי משני עברי הירדן. כמוכן, שקודם כול יכוונו הלחצים נגד מדינת ישראל ועלינו למנוע היווצרות הגורם ללחצים וודאיים אלה.

ולגופה של הבעיה: אין ספק שממוש הזהות הפלשתינאית הן הלאומית והן המדינית תיתכן במסגרת ממלכת ירדן, מה גם שחלק מה"גדה", יש להניח שיוחזר לה בהסכם השלום.

ועל שאלה שלא נישאלתי: כיצד לבחור בבחירות לכנסת הבאות וקרבות? עפ שאני חולק הרבה על מעשים של מיפלגת העבודה בשנים האחרונות במדיניות הכלכלית והפוליטית - אינני מהסס לומר באופן הברור ביותר, שאצביע בעד מיפלגת העבודה - המערך. הנימוקים: א. אין למערך אלטרנטיבה אחרת אלא:הליכוד הימני, אם או בלי המיפלגה הדתית. ומיותר להסביר מה שתהיה משמעותו של שילטון זה בעמידת הן לפי מגמותיו החברתיות והן לפי מגמותיו הפוליטיות. ב. אני מצביע בעד המערך, לא הודות לאחידות הקיימת בדיעותיו ובדרךנו אלא דווקא הודות לרב-גווניות של הדיעות והמגמות הקיימות בחוכה. באשר בהם שבועים גם הסיכויים לחמורה ואפשרות של אלטרנטיבה מבפנים. המערך, והוא בלבד, יהיה מסוגל בעתיד לעמוד במאבקים על פיתרון מדיני אפשרי וכל חמורות בחברה הישראלית. ומכיוון שהמאבק בין המיפלגות הינו במישור הרחב של אחריות מלכתיה כוללת: מדיניות פנים וחוץ, כלכלה וחברה, עלייה וביטחון - אין אני נוטה לבזבז את קולי על מיפלגה קטנה זו או אחרת, אשר ייתכן והיא מעלה פה ושם דעיונות סבירים. הזעזועים העוברים על הציבור יוצרים הלכי רוח העלולים לשבש את השיקול הצלול בבחירות הללו ועלינו לזכור שתוצאותיה תיקבענה אופי השילטון לשנים הבאות. על כן עלינו ללכת לבחירות לא לפי הלכי רוח אלא בשיקול דעת צלול.

על התווך

ל אן ?

זה עשרות בשנים לימדו אותנו: אין ברירה, אלא לעלות לארץ-ישראל, לבנות ולהיבנות בה. הנה, זהגשמנו דעיון זה במלואו, - התיישבנו בארץ ריקה, הפכנו אותה לגן פורח - ויש מי שמוכן להפקיע אותה. נכון, השכנים לעולם לא השלימו אתנו, אבל גם בחקופת התנועה הציונית ואחר-כך עם הקמת מדינת ישראל, היינו בטוחים, שעצם היוותנו נותן מספיק בטחון ל"מודוס ויונדי". במילים אחרות: מדינה חזקה עם צה"ל מהולל, עם עם יהודי גדול בתפוצות מבטיחים קידום....

נגד השילטון הזה לחמנו יחד, כל אחד מזווית ראייה שונה, אבל במטרה משותפת. למרות זאת קיבלו אותנו הערבים כנוסע זר וממשיכים להילחם בנו עד היום, גם אחר סילוק העמים הכובשים (טורקים, אנגלים). לפי היגיון פשוט, היו צריכות כל ארצות ערב יחד עם מדינת ישראל לשקם איזור נחשל זה. ייתכן שהיינו מגיעים למצב אידיאלי זה, אילמלא הצד השלישי. אין אנחנו מחוץ למשחק הכוחות הגלובאלי, עם נפש ובלי נפש. --

כאן נחוץ להשקיף אחורנית ומתברר מיד, מעבר לכול ספק: עוד בשלם ידעו על הנזל היקר הזה - מלחמות וכובשים לא חסרו. המיד רבו על פינה זאת, בכל י הזמנים. כול האימפריות הגדולות, כול הכובשים המהוללים, כול הדחות: ההגדולות. לפי זה יש רק שתי אפשרויות: או להתיימש או להעקש. כידוע בחזנו באפשרות השנייה. אז מהיציבת לפני השואל הבעייה:

אין זה קל למצוא שביל זהב, אבל אנו חייבים לנסות, לעלות עליו. בעובדה צועדים אנו בשביל זה מאז העלייה הראשונה, עם אבות הציונות, עם גדולי תנועת-העבודה, עם מכווני המדינה, עם החיילים, העומדים בחזית ועם אלה, אשר לא שבו. אין לחאר לאן נגיע, אם חו"ח גיבורי "נדל"י", אנשי "הק-כך" ו"אף שעל" יגיעו לרוב במדינה... ומה אנחנו? חייבים להמשיך בחוט המסורתי אשר הוכיח את צידקתו בכל המצבים, כולל מלחמת יום-הכיפורים. לרדוף אחר שלום, אבל לא בכל מחיר ואם מדובר על גבולות, הגבול הוא הביטחון לקיום פיסלי, מינימאלי. הסירוב להגשת מפה איננו מקרי (למרות זאת, שאין איש במדינה, אשר לא צייר אותה), כי מפה מוכנה מראש מבטלת כל מו"מ למפרע, לא חביא להידברות, לא יכולה אפילו לנסות להגיע לפתרון או זיק של תקווה...

אם כך, אין בכלל זאת? ראשית: מדינה יהודית עם מיעוט ערבי כזה, אשר לא יסכן את מטרת המטרה: מדינה ומיקלט לעם ישראל. זה מחייב וויתורים גדולים וקשים, שלום אמיתי לאיזוקה על ריק. - שנית: מאבק על עלייה גדולה, שוב לזעזוע את העם בחפוצות. אין יותר להסחפק ב"שילומים" בלבד (כל הכבוד לתורמים), אין להשלים עם "מתנדבים" יהודיים, אלא עליהם לעלות מחדש על הגל של הגשמה עצמית בלי מכאות, הכלים שלובים: מצב הגולה איננו מבשר טובות, לא ברוחה ולא בדיכוי (לצערנו עודלא גמרנו עם הקסטרופות) - מאידך הארץ זקוקה לתוספת כוח-אדם, לגידול האוכלוסיה, לפיתוח והתיישבות נוספת, אם לא נרכז עם גדול, לא הישגנו עיקר העיקרים.

ואנחנו צריכים לקבל את הדין: לעמוד בכל החזיתות, הצבאית, הציונית, הכספית וה-חינוכית! איננו קרלונאיסטים, אימפריאליסטים, אף לא ליסטים! אנחנו חוזרים לארצנו עם ירושלים השלמה בזכות המשפט הביין-לאומי, בזכות עברנו נצעד בביטחון אל עתידנו, עם העמים השכנים, לשלום הנכסף. אם כולם ירצו....

ח.כ.
 XXX

14/12/83

במזכירות

הסעות חיילים:

החקיים דיון על הסעות
 חיילים - הבאים לחופשה -

- חזרה לצבא, ע"מ לסייע להם להגיע ביתר קלות לבסיס או למקום המיפגש.
- סוכס לגבי הנסיעות הבאות לא לחייב את חשבוננו של החבר:
- א. הסעות חיילים לשרה חעופה לוד עד שעה 06.00.
- ב. הסעות לחדרה, בית-ליד ונתניה.
- ג. במקרה של קריאות פתע בלילה - עד הבסיס או עד למקום ממנו קל להגיע - לפי סיכום עם רכז הרכב.

אירגון ה-אנטיסאניטריות:

החקיים דיון על בעיית הסאניטריות עם יורם דוקוטניץ ועם הונזו. הבעייה העיקרית היא אחזקה שוטפת לכלים של הסאניטריות (אשפה, ביוב וכו'). הונזו הציע את עזרתו ליורם והעלה את הצורך לטרקטור ועגלה שיעמדו... ולרשות הסאניטריות.

סוכס:

- א. יורם חוזר וניכנס לסאניטריות בעזרת עבודתו של מתנדב.
- ב. כול זמן שידורם בבית הונזו מקבל על עצמו את אחזקת הכלים והכנתם בנוסף על עבודתו של הנוהונזו כבית-שרת.
- ג. הונזו מסיים את עבודתו באחזקת המיקלטים.
- ד. מידי פעם יבצע יורם הובלות בתיאום עם הונזו.

מכירה וקנייה של רכב

לימח מחזיקה כיום 2 כלי רכב שאינם מתאימים לצרכיה. הצעה לימח היא למכור את 2 כלי הרכב ובמקומם לקנות רכב בגודל של הטרנסיסט ע"מ שיוכל להוביל סחורה וישמש גם לנסיעות לצורכי ניהול.

מכירת שני כלי הרכב של לימח תצמצם את מספר המכוניות העומדות לרשות החברים לנסיעות פרטיות. לכן הצעת המזכירות היא לא לדון כרגע במדיניות הרכב של לימח, להחליף את הרכב של הכותנה ברכב דומה בגודלו (זאת לפי חוכניה המשק) ולימח תוכל להוביל סחורה ברכב הכותנה בתיאום עם רכז המשק. הצעה זאת נחקבלה כסיכום.

התקוללות

ראיון עם יואל קציר, רכז המשק לשעת חירום

שאלה: מתי קיבלת על עצמך את התפקיד וכמה זמן פעלת כרכז משק?

תשובה: קיבלתי את התפקיד באופן פתאומי ביותר. במוצ"ש, 6 באוקטובר, יום הכיפורים, חזרתי מאחד בערב מביקור בבית-השיטה. ניקראתי באופן דחוף לישיבת חירום של המזכירות ושם השילו עלי את התפקיד של ריכוז המשק. למחרת כבוקר התחלתי לפעול בתפקידי החדש. איציק בדר היה כבר מגוייס ולא הצפיק למסור לי דבר לשם כניסתי לתפקיד. לא היתה ברירה אלא להסתדר ללבדי. בגת קיבלו את המצב החדש כעובדה מוגמרת. עבודתי בגת קשורה לעבודה של השכידים ואלה במילא היו מגוייסים ברובם ולכן יכולתי להיתפנות. רק לפעמים היה "כהכרח לגשת למיפעל ולעזור שם בענינים שונים. לאט לאט חזרו ולגת חלק מן המגוייסים לעבודה. מילאתי תפקיד ריכוז המשק במשך חודש וחצי בערך. אח"כ החליף אותי אשר צפירי ואני חזרתי לעבודתי בגת.

שאלה: באיזה מצב מצאת את ענפי המשק למחרת פרוץ המלחמה?

תשובה: באופן כללי היה המצב יותר טוב מאשר החששתי כי הרי גייסו בבת-אחת כ-100 צעירים מהמשק וביניהם ממיטב הכוחות והצוותות שלנו מענפי החקלאות. במקומם ניכנסו מייד לעבודה מלאה ילדים מהכיתות הגבוהות, חברי הגרעין ומתנדבים ובנוסף לכול אלה המשיכו חברים וותיקים-מבוגרים לשאת בעול. אלה ואלה ממשיכים עד היום ומחזקים את הענפים שלנו. יש לציין ש"גרנות", המיפעלים האיזוריים, המשכו לספק לנו את מלוא ההספקה לענפי החי למרות הקשיים העצומים בהובלות והדבר עזר לנו בהרבה. האמת היא שמבחינת כוח האדם היה מצבנו אז לא נוח למדי. מצד אחד נשארו בבית חברים שלמדו, עבדו בתנועה או בעבודות חוץ והקלו על עבודת השירותים. נוסף להם באו חברים הביתה כדי לעזור לנו. מן הצד השני היתה זאת עונה שקטה יחסית בחקלאות: הקטיף בפרדס טרם החל, במטעים גמרנו להוריד אגסים ותפוחי עץ ובגת הצטמצמה העבודה מייד עם פרוץ המלחמה והיקף הייצור הוקטן. כתוצאה מכול הגורמים האלה נוצר אז אפילו חוסר עבודה במידה מה וראיתי את תפקידי בזה ליזום עבודה מכניסה ולנצל את עודף כוח האדם שעמד אז לרשותנו. על הפרק זעמד קטיף הכותנה. מבחינת היקף העבודה וגודל ההכנסה היה-הכרח מייד למצוא צורת לקטיף הכותנה, כי בענף הזה גוייסו 6 העובדים הצעירים.

מהצוות נשאר חבר אחד, שמעון יוגב שמסביבו החלקטה קבוצת חברים ומתנדבים. יש לציין שצבי אגמי על אף היותו מגוייס באיזור, התייצב היכה לעבודת הקטיף וגירא ויינר שחזר הכיתה. דמי פורת פעםשעבד פעם בכותנה. צורף אחד המתנדבים פבריץ ושות' + מהדקים מהמתנדבים. החללנו אפילו לכסח לבד בכוחות שלנו, אך העבודה הזאת נפסקה כתוצאה מגיוס 2 טרקטורים לצבא. בסיכום גמרנו חוץ תנופת המלחמה את קטיף הכותנה והספקנו גם לגמור את הקטיף באשדות יעקוב (האיחוד) שאיתם היינו קשורים בהסכם מקודם. לעומת זה הכיסוח והחריש מבצעים עם עבודה שכירה. צורת העיבוד אף נששנעשה בשטח, צדיך להפעיל כו. ימחשבה אם אנחנו לא צריכים לעבור לעבודה עצמית, כמובן לקנות מחרשה וטרקטור מהאים לעבודה הזאת.

העבודה השנייה בגודלה היתה להפעיל את החלפת הקטיף לשוק וקיבלנו הזמנות בלתי מוגבלות לקטיף של קלמנטנה ושל לימונים. 2 המקורות פתרו לנו את בעיית עודף האנשים וניצולם הפרודוקטיבי.

ענף האבוקדו שבחוכנית היתה צריכה להיות הרבה פרי, הכזיב, אך בכ"ז נקטף בימים ההם די פרי.

שאלה: איך אתה מסכם את המצב אחרי אותו חודש וחצי שלך?

תשובה: לפי הערכתי המצב אינו רע ואפרט את זאת: בכותנה גמרנו את הקטיף לפני הגשמים והיכול-הוא טוב. בפרדס הקטיף כעת בהילוך גבוה והוא מתבצע בעזרת מתנדבים מדניה, דרום אפריקה ואחרים, לפעמים בעזרת ילדים מגוייסים שלנו. במטעים של עצי פרי עובד רק הצוות המיקצועי בטיפול וגיוס, כרגיל בעונה זו. למזלנו נשאר בבית צוות באופן מינימאלי, מלבד באבוקאדו, שם לא נישאר איש ואנו מקיימים את הענף בעזרת המדריכים מבחוץ.

ענף הוררדים: סככת השינטוע שהיתה פרוצה בלי ניילון, כוסתה, התנורים הופעלו ע"י החשמלאים שלנו והקטיף של הפרחים באותה תקופה לא היה גדול. עונת הקטיף עברה ארמנם ביטורים - זה ענף שעובדים שם בעיקר בנות וחברות - אך אינני זוכר עונה ב-6 שנות קידמו של ענף זה שהיו מספיק עובדים בחקופת הקטיף.

בשלחין נזרע שטח אספסוף על יאדמת הכרם הישן וכן באדמות במהדרין, שם נזרעו 150 דונם תילתן לשם הספקת ירק לרפת לחודש הזה. הרפת הבעייה המרכזית לא היתה בעייה העובדים בענף. על אף הכול כמות החלב לא ירדה. הבעייה המרכזית היתה ועודנה הקמת מכון החליבה החדש והרחבת הסככות לפרות הנוטפות. וזה לא היה חלוי בנו. ומכאן כל בעיית הרפת ואפשרות לבצע את התוכנית הכוללת לפי שתוכננה.

ענף ההודייה התנהל ומיתנהל לפי התוכנית אם כי להקת הסלה אחת בוודאי נפגעה כתוצאה מההאפלה. באותה תקופת המלחמה לא היו לנו פטימים למכירה וזה היה למזלנו משתי סיבות: א. לא היה שוק לפטימים וגם לא מחיר.

ב. הפטימים לא אכלו מזון חיינם. לעומת זה נכנס לשוק במכירה גדולה בינואר וגם המתיר הוא עכשיו לעין ערוך יותר טוב. סכנת החושך שהיה בתוכנית להקים עד ינואר - מתבצעת.

ענפי העזר: 4: החובלה ניפגעה קשה ע"י התרמת 2 כלי רכב שלנו וגם 2 טרקטורים. היקף ההובלות הצטמצם אך את ההכרחי ביצענו כמו הובלת הכותנה לסיבן, אספקת לחיות ואפילו הובלת עופות לפ"ת ולירושלים ביצענו בטרקטורים. מישלוחי הקלמנטינות, הובלת חומרי ביניים, זבל חימי מחיפה ועוד. יותר מאוחר נעזרנו במקצת ע"י מל"ח. המוסך נפגע קשה. עבדו בחיקונים תוך העבודה בקטיף הכותנה.

המסגרייה: עם בואו של חיים מהצבא, המשיכו לעבוד כמקודם. ביצעו עבודות בשביל הרפת ובשביל הקמת סככת החושך להודייה וכול הקשר בעבודה הזאת.

כוחות עבודה במשק היו וגם מהורים קבוצה גדולה של מתנדבים מחו"ל, הילדים מהכיתות הגבוהות וחברי הגרעין. אם לסכם את עבודתם, הם הוכיחו את עצמם ירייבומיחד המתנדבים. מעל 30 מתנדבים עובדים בקביעות בענפים ובמיוחד בקטיף. הילדים עובדים רובם בענפים ובשירותים. גם חברי הגרעין עם כול הביקורת על העבודה הזמנית שלהם, הרי בענפים שהם עבדו, גם באבוקאדו, הם ממלאים את תפקידם ברצון וביעילות - אבל יש לקחת בחשבון שאם לא יחזרו חברים מהצבא, הרי הענפים יעמדו במצב קשה, כי אין לנהל ענפים ולהצליח בלי כוחות מקצועיים ואירגוניים, שיכוונו את הענפים בהתאם לתוכנית וביצוע לפיה גם היעילות והרווחיות ירדו.

שאלה: מה הישגנו בטיפול לשחרר "אנשי מפחח" ובעלי מקצוע? מי חזר?

תשובה: לא השגנו דבר. פה ושם חוזר מישהו מהצבא. זה לא תוצאות המהטיפוול שלנו, אלא בגלל שיש יחידות שלמות אותם שיחררו מהצבא ושלחו הביתה. או שיש לחבר סיבות מיוחדות, כגון בריאות לקויה בגללן משחרדים. כמובן שאנו שמחים עם כל אחד שחוזר. אבל מאלה שטיפלנו במיוחד - אף אחד לא שוחרר. הטיפוול הוא באמצעות ועדת כוח האדם של הקיבוץ המאוחד. דרשנו לשחרר באופן דחוף: 1 - לריכוז המשק, 1 - לגזברות, 1 - להודייה, 1 - לרפת ו-1 - לוורדים.

שאלה: מדוע סיימה כבר את תפקידך כרכז המשק לשעות חירום, והרי תקופת החירום טרם נסתיימה - לצערנו.

תשובה:א. עם כניסתו של אשר צפרייר למזכירות חירום בחפקידי הובלה ועבודה, התחילה הסגת גבול והיה לו יותר נוח לטפל בענייני משק ולא היה מקום לדעתי ל-2 אנשים.

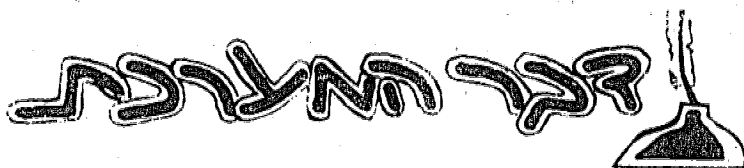
ב. התחילה עונת העבודה בגת. רובם של הפועלים המגוייסיים חזרו לעבודה והצטברו בעיות שהיה צריך לטפל בהן ולכן החלטתי לחזור לעבודתי ולתפקידי בגת.

ת ז כ ו ר ת ל נ ג י ם
חמי שבדיה בכית

בשעה טובה פתחנו את עונת האמבטיות החמות וחדר פדפין שוב החמלא אדם, אדים וריחות גופרית. עגלת הפרפין עדיין לא חזרה מהתיקון ולכן נשתדל לעשות יותר אמבטיות ופחות טיפול פרפין.

חברים שקיבלו את אישור הרופא עבור טיפול מתבקשים לפנות בהקדם למימי לשם קביעת תור. השנה אנחנו רוצים לצמצם את העונה ולא להאריכה מעל הצורך.

מ. י. א. א.

"מזל טוב" - נולד לנו אח קטן

שמו "שמר-טף" - דף למגוייה.
 הלידה היתה קשה במקצת וממושכת ועדיין איננו יודעים אם הנולד בריא וללוא מום.
 אבל אנו סומכים על האבא הבריא מאוד ועל האמחה הרבות.
 ובינתיים אנו מאחלים "הקטן - גדול יהיה!"
 מצפים להתפתחותו של הדרך הנולד משבוע לשבוע.
 ובתור אח מבוגר מבטיחים לשמור על ה"שמר-טף" ולעזור לו לפי מיטב יכולתנו.

אין זאת אלא שנהפכו היוצרות. החברה שלנו, לה יצאו מוניטין בחור "חברה חסרת כל ביטוי" - הפכה לדברנית וכתבנית אחרי המלחמה. זה התחיל בשיכבה הצעירה אשר בעצם ימי המלחמה הדפיסה את עיתונה "משבוע לשבוע". וזה נמשך בשיכבת הנעורים שחידשה את ביטאונה "בא-לי". לאלה מבין החברים שלא ראו את "בא-לי": יש בו רעיון עם גיל, רכז תא החטיבה, על פעילותו בימי המלחמה ועל תוכניותיו לעתיד, יש בו שירים יפים, ברובם שירים על המלחמה ובעיקר המלחמה, יש בו פגישה עם "הנסיך הקטן" היא פגישתו של אותו נסיך עם המלחמה ויש בו הרהורים על מהותו של ב"ס איזורי בעל ה"אפשרויות הבלתי מוגבלות" וזאת כתבה עם הרבה מאוד סימני שאלה ונקודות מחשבה... ובסוף יש בו גם "זוטרות" אשר תוכנן נהירות במובן רק לחבר'ה עצמם - ולא לנו.

כידוע, יוצא כעת מידי שבוע יומן באנגלית בשביל המתנדבים ובו אינפורמציה על הנעשה במשק בקיצור ועל מה שמעניין במיוחד את מתנדבינו ואין ספק שזהו מבצע יעיל וחשוב.

אפילו אם נתעלם בינתיים מהדפים של תוכנית המשק וההסברה על מצבנו הכלכלי, אשר יחולקו בימים הקרובים בחאים של החברים, בגלל היותם חד-פעמיים (ולא הוצאה שבועית חוזרת) גם אז נדמה לנו שהפוריות בכתיבה היא בלתי רגילה ומקורה באופן ברור באותה "רעידת האדמה" אשר המלחמה גרמה לנו.

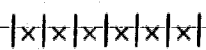
מחוך גליונו הראשון של "שמר-טף" אנו מעתיקים כאן את מכתבנו של צוות המערכת לחבר המגוייס - ומצטערים שאין ביכולתנו להוסיף את העיטורים המוצלחים מאוד.

חייל יקר במרחקים,
 הימים עוברים ואנו בחוך החדש השלישי. השיחורור לא נראה באופק. הגעגועים מה רבים. המשפחה מחכה, חבריך מחכים והרי תדע, כולנו חבריך, כולנו אחיך. הענף צמא לחזרתך, והמשפחה כולה, הקיבוץ, רוצה בשעה הפגישה והשיחורור והתאחדות כל הציבור בבית. ובינתיים החלטנו לשגר לך דף קשר שבועי. עלון צנוע. עלה דפוס שינשור, כך אנו מקווים מתחת עטיהם של כותבות וכותבים זריזי עט ומיטיבים לחרוז. הד חי ורענן מחיינו במשק, משהו שיגשר מעל המרחקים הגיאוגרפיים והאחרים, ע"י שיתוף בחוויות, בזוטרות החיים. וחקוה לעתיד, דפים שידעננו את ידיעתך על הבית, שיחננו לך אפשרות לכתוב לחברים במשק ולחברייך הפזורים בצבא על כול שעברת באש ובמים, על כל שחשבת והירהרת בלילות שפיה ארוכים ובימי רגיעה מתמשכים. אלה דפים שכול חברי וילדי גבעת-חיים באשר הם, נקראים לתרום להם.

צוות המערכת.

"שמר-טף" יהיה שם הדף.

כי הנה: אתם כחזית שומרים על הטף בעורף. וכשתתבררו - הטף יגדל וישמור עליכם. לאיננו ולא יישן שומר ישראל. חוץ מזה שומרות הלילה מאז המלחמה שומעות ב"שרטף" יותר את המילה א ב א. ולמרות המרחק אנו רוצים שגם אתם תשמעו זאת! ואל תשכחו שאתם החייליים עדיין הטף של הורייכם, ובשבילם תהיו כאלה עד מאה ועשרים..."

מעורבות פוליטית

"חייל יקר, אם הנך סבור שבעורף עוסקים רק בעניינים משקיים ובגידול פעוטים והאזנה לרדיו וטלוויזיה - טעות בידך. הנה החלו במשק שיחות פוליטיות. האסיפה האחרונה הוקדשה לדיון מדיני. ארבעה ה"פותחים" מילאו את כל הערב הראשון. והשיחה תימשך. על מה מדברים? על המחדלים (רק צבאיים או גם פוליטיים?) איך למנוע ממשלה ימנית (ש עדיין בהנהגת המערך כן או לא?) ועל סיכויי רעידת ג'נבה. ואיזה השלכות יהיו לכרל אלה על חיינו היום-יומיים.

מסיבת המתנדבים

בליי שישי האחרון ישכנו במסיבה עם המתנדבים. שמענו וראינו אותם רוקדים ושרים. לא ידענו שיש ביניהם פורטודיקאנים ולא ידענו שיש יפאני מאירלנד וצרפתי מקונגו. לא ראינו אותם אף פעם על הבמה ולא ידענו שיש ביניהם אזכרי עברית. ותראו כמה יפה הם סידרו את חדר-האוכל ואפילו הכינו תבשיל מיוחד משלהם.

הערב היה מתוכנן כמיפגש עם המתנדבים. רצינו שהציבור ישמע על חלקם בעבודה בימי המלחמה. חשבנו להציג כמה מהם ולשמוע קצת סיפורים אישיים. אבל כשישבנו איתם בפעם הראשונה כדי להעלות את הרעיון של המסיבה, היו להם דברים שונים לגמרי להגיד לנו. הם סיפרו שאף פעם לא יצא להם לדבר עם בני משק, שאף פעם לא ביקרו בבית ילדים ושלא ראו חדר של חברים. כמובן, לא ישבנו עם כולם וזה היה מקרה לגמרי מי שבא לפגישה הזאת. אנחנו הופתענו. החבר לנו גם שאין להם קשר בינם לבין עצמם והם לא מרגישים כקבוצה. הפגישה ההיא הפכה לשיחה ארוכה שכולה טענות המתנדבים על הקשר החלש וחוסר היתוס אליהם מצד החברי המשק. במצב כזה היה קשה מאוד למשוך אותם למסיבה. הם גם לא רצו להיפגש ביניהם ולא התלהבו לרעיון גם לא הבינו מה טעם בכל העניין.

שלא כמתוכנן היתה החוצאה ערב שירי עמים ופולקלור ובהור כזה היה זה ערב מוצלח. החבר שיש ביניהם כשרונות במיוחד במוסיקה. שאק הידועה לנו מזמן בשטח הזה, ניגנה על הקוסט הכלי היפאני העתיק דמוי-הנבל, שהושאל למענה ממוסיקאון לכלי נגינה בחיפה. ובסה"כ היתה אווירה נעימה מאוד. אולי זה תיקן במשהו את הרגשתם.

דינה

תזכורת-לנהגים

לאור המצב החדש בו אנו נמצאים ולאור החלטת הממשלה להנהיג שבתון רכב, ברצוננו להזכיר לציבור הנהגים מספר הכללים חדשים וישנים.

- א. רכב המשק שעמד לרשות החברים חולק בין ימי שישי ושבת כימי שבתון.
- ב. בשלב זה לא ניתן לקבל רכב לחברים למשך יומיים (שישי ושבת).
- ג. תחולת השבתון היא משעה 2 בלילה ועד לשעה 2 בלילה הבא. ביום שבת מ-02.00 על לחשכה.
- ד. חיילים בחופשה עם פס חופשה רשאים לנהוג ברכב גם ביום השבתון.
- ה. כל המבקש רכב ידאג לעצמו לנהג.
- ו. כדי לאפשר יתר יעילות בסידור הרכב לטובת החברים כדאי לציין בבקשה את שעת היציאה והחזרה מהנסיעה ולהחזיר את המפתחות מיד עם גמר הנסיעה.
- ז. הזמנות הרכב הן לנסיעות אחרי שעה 16.30 ברכב קטן (5 מקומות). בכול מקרה של נסיעה במשך היום או בהסעה של יותר מ-5 אנשים יש לפנות לרכז המשק.
- ח. השתתפות עצמית בנזק המכונה ע"ח המשק תיקון ראשון 340 ל"י, ע"ח המשק תיקון שני 640 ל"י. נהג צעיר מגיל 24 תיקון ראשון 650 ל"י או רישיון שנה ראשונה. תיקון שני 950 ל"י. נזקים מעל הסכומים הנ"ל מכסה הביטוח.

כל קנס עבור עבירה של מהירות או עבור נסיעה עם רכב מושבת בשבתון - יהיה על חשבון החבר. לבסוף כדאי להזכיר לציבור הנהגים ולאלה הנהנים מהרכב: לשמור על נקינות ולרשום את הנסיעה בגמר הנסיעה.

נסיעה נעימה
בנימין מנור

* * * * *

210-85N

* * * * *

לי צחק מ ד ר

להולדת הנכד

* * * * *

בנם של שולה וצבי באמירים

* * * * *

ברכות חמות למשפחה כולה

* * * * *

